

пред.н.е. Celsus (25 пред.н.е.-50 н.е.) употребувал слайдинг флепови во реконструкцијата на дефектите на очните капаци.

Откривањето на кожните граffтови го унапреди третманот на пациентите со дефекти на очните капаци. Lawson и Le Fort независно еден од друг ги описаа корекцијата на ектропион со кожен граffт со целосна дебелина. Wolfe многу ја популаризира реконструкцијата на ектропион употребувајќи граffт со полна дебелина земен од подлактицата. Boeck во 1884 г. описува употреба на мукоза како замена за конјунктивата. Во 1870 г. Gradenigo описува употреба на ткиво на очен капак за да се надополни дефектот на очниот капак. Landolt применета тарзоконјуктивален флеп за реконструкција на очен капак со полна дебелина. По ова во 1919 година, Esser употребува ротационен флеп со полна дебелина од долнинот капак, за да се пополни дефицитот на горниот капак.

Ексцизијата на тумори и траума се двете најчести причини кои прават дефекти на очните капаци и периорбиталната кожа и кај кои е потребна хируршка корекција (Mustarde, 1981). Базоцелуларниот карцином е најчест малигном во таа регија со застапеност од 90% (Bostwick et al, 1975). Плanoцелуларниот карцином, карциномите на кожните аднекси и меланомот се другите неоплазми кои ја зафаќаат оваа регија. Хирургот има на располагање широка палета на хируршки техники со цел да се затвори дефектот. Предоперативно повеќе фактори мора внимателно да се анализираат за да не се наруши хируршкиот план. Ова ја вклучува големината и ориентацијата на дефектот, староста, васкуларната исхранетост на околното ткиво, биолошкото однесување, претходен третман, состојбата на раната и ткивото, претходно радијационо зрачење.

Анатомија

Хирурската анатомија на горниот и долнинот очен капак е описана во 5 слоеви: 1. кожа и супкутана фасција, 2.протрактори на капациите, 3.орбитален септум, 4.ретрактори на капациите, 5.тарзус и конјунктива.

ЦЕЛ НА ТРУДОТ

Целта на овој труд е да ги анализира клиничките карактеристики и резултатите од реконструкцијата на дефектите кои настанале по ексцизија на 36 малигноти, третирани на Клиниката за пластична и реконструктивна

хирургија, скопје. Исто така, акцентот е ставен на хируршките техники и како тие адекватно да се тестираат и да се детерминира нивната сигурност и ефикасност.

МАТЕРИЈАЛ И МЕТОДИ

На Клиниката за пластична и реконструктивна хирургија во Скопје во периодот од 1999 до 2003 година оперирани се 50 неселектирани пациенти со 54 малигни или супспектни малигни лезии на капациите и периорбитата.

Од овие, 3 беа рецидиви после примарен третман во други установи (1 со радиотерапија и 2 хируршки третирани). Сите ексцизионирани лезии беа испитувани хистолошки за докажување на дијагнозата и радикалноста на ексцизијата. Пациентите кај кои имавме неадекватна или ексцизија со сомнителен карактер, беа повторно оперирани, а патохистолошката анализа(ПХА) повторно проверена.

Од 54 лезии третирани хируршки, 36 беа малигни тумори (32 базоцелуларни, 3 плanoцелуларни и 1 малигнен меланом). За

ТАБЕЛА 1 Дистрибуција според староста

Возраст	Број на пациенти
под 35	1
36 - 45	2
46 - 55	8
56 - 65	13
66 - 75	10
над 76	2
Вкупно:	36